

Sergi Moreno, proper salesià profés: "Sents que et cal més fins que decideixes donar-ho tot"

Dm, 20/09/2016 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) De Sarrià a la Mina en tan sols 16 anys, i de voluntari de lleure a religiós salesià. Aquest podria ser el titular del procés vocacional d'en **Sergi Moreno**, però com en tot procés, ha comptat amb diferents fases, passant pel repòs, la maduració, la cocció i la finalització. El resultat tindrà lloc, aquest proper dissabte 24 de setembre, a l'església dels [salesians de Rocafort](#) de Barcelona on en Sergi realitzarà la seva [professió solemne](#) com a salesià.

Aquest barceloní de 33 anys ha estat vinculat des d'adolescent als salesians. Estudiant a l'escola que els religiosos tenen a Sarrià, feia també de voluntari de catequesi de primera comunió a la parròquia de l'escola i alhora ho compaginava amb el voluntariat de lleure al [centre juvenil Martí-Codolar](#), prop del barri del Carmel, on els salesians hi tenen presència. També participava en un grup de fe a l'escola, "animat pel **Rafa Gasol**", un lloc de referència on intentava trobar sentit a la seva vida.

El cuc de la vida religiosa dins

Amb vint anys li proposen fer una petita experiència de vida comunitària a Martí-Codolar i ell accepta, "per tastar què era". Tot i que el seu grup de fe estava a Sarrià, en aquell temps es vincula a la comunitat cristiana de "Martico", com l'anomenen amb afecte els qui hi han passat. "Participava dels recessos dels monitors, de les pregàries, de les Eucaristies dels dissabtes, feia mitja vida allà!", recorda.

Per canvis de projectes acaba anant a la [comunitat cristiana de Meridiana](#), a Navas, on els salesians porten la parròquia Sant Joan Bosco. Allà el procés vocacional s'atura, però se li queda el cuc de l'opció religiosa dins. "La meua vida estava en un altre lloc", confessa, "estudiava Química a la universitat, feia voluntariat, però allò quedava dins".

Enmig d'uns campaments s'adona plenament que ha de començar un nou camí. "Sents crides al llarg de la teua vida, vas fent lectura creient i veus a poc a poc que el teu lloc és aquí". Moreno expressa simbòlicament la seva tria: "Sents que cada vegada necessites més fins que decideixes donar-ho tot". La seva crida era clara, calia deixar-ho tot i implicar-se en l'acció educativa, en aquest cas des dels salesians: "Evangelitzant educant, trobant Déu en els joves".

El seu entorn tarda en assimilar la seva tria. "Els meus pares van quedar *frapats*; s'ho veien venir perquè cada vegada passava més i més temps amb els salesians, però ningú està preparat per escoltar del fill gran: me'n vaig a ser frare". El seu cercle de seguretat, els amics de tota la vida "ho van veure com l'opció més natural per a mi".

Un procés vocacional intens

Inicia, doncs, un procés que durarà 9 anys i que tindrà la seva celebració dissabte. Passa dos anys de postulantat als salesians de Rocafort a Barcelona, "una casa desconeguda", i posteriorment fa el noviciat al seminari dels salesians a Granada. Allà, l'agost de 2010, realitza la seva professió temporal, la primera com a salesià.

Finalitzat l'any, l'envien a Burgos per estudiar Filosofia, però la casa tanca i acaba tornant a Catalunya on acaba els estudis a la Facultat de Teologia. El destinen a Ciutat Meridiana, on comença a treballar a la [Plataforma d'Educació Social](#) que els salesians tenen a Torre Baró.

Posteriorment s'està tres anys més a Sant Boi de Llobregat i Sant Vicenç dels Horts. Una comunitat però dues cases. Allà combina la feina de professor a Sant Vicenç amb les tasques pastorals a Sant Boi. És per aquella època quan li demanen assumir la coordinació dels Centres Juvenils de l'antiga Inspectoria de Barcelona. "Acompanyar els equips de monitors, fer-me present i fer un seguiment personal".

Des d'aquest 2016 viu a la Mina, on és el titular de la [Plataforma d'Educació Social](#) dels salesians. Viu en un pis de l'edifici Venus, amb quatre salesians més.

La vida religiosa, envellida

Però, per què fer-se religiós i no un laic compromès?, li preguntem, "una pregunta que m'he de respondre jo mateix cada dia", afirma. "De vegades t'entren els dubtes, però no és el mateix". I tot i que no és una opció fàcil avui dia, "sempre hi ha alguna cosa que fa que et quedis". La congregació salesiana a Catalunya fa força anys que no celebra cap nova professió.

El salt generacional és una evidència que s'extrapola a múltiples congregacions i ordes religiosos. Fa por als joves religiosos aquesta diferència? A Sergi Moreno no. "Tot i que algun germà gran et pot tocar els nassos, també hi ha d'altres que són homes sants amb una experiència de Déu molt maca que et fan veure que això té sentit".

Malgrat les dificultats, Moreno explica que "un mateix va fent experiència de Déu i et trobes acollit i acompanyat". Afirma que sent que hi ha alguna cosa que el cuida, "digues-li Maria Auxiliadora o gràcia de Déu". I és que viure en comunitat "és com viure en família".

A aquest jove salesià la vida de Don Bosco el va enganxar. "M'he vist molt identificat, molt reflectit sovint com a educador en coses de les memòries de l'oratori; he fet experiència a partir de les trobades educatives amb els joves, i això ho he trobat als salesians", apunta. Ara bé, és conscient que no tots els joves fan la seva tria. Com fer més atractiva la pastoral vocacional per arribar als joves?, li preguntem.

"Aquí està el quid de la qüestió. Cal repensar com vivim la vida de comunitat. Els joves d'avui se sentirien atrets per la nostra vida de comunitat?" Certes realitats de frontera criden molt l'atenció, es veu molt més significativa allà la presència d'un religiós, en canvi en altres llocs costa més de veure.

"Crec que hauria d'haver un canvi en la manera de viure la vida religiosa perquè realment sigui més atractiva. El més vital és que el religiós estigui centrat en Déu i

deixi de banda el seu ego, serem més vocacionals i això implica transmetre l'alegria de viure aquest seguiment".

Tornar als orígens per ser fidels

Tot i la joventut i l'aterratge novell dins la congregació, Moreno té uns principis clars de com ser fidels avui al carisma de Bosco: "Tornant als orígens, tornar a l'origen carismàtic, tornar a aquell Valdocco, a aquell Don Bosco dels orígens". Això, explica, implica "no quedar-se agafat per grans estructures, per grans escoles, i ser salesià i religiós en llocs significatius, en barris marginals com era Valdocco, tornar als pobres".

Reconeix que a les escoles ja s'hi fa molta feina, però mira més enllà i proposa "recuperar aquella creativitat que Don Bosco tenia per adaptar-se a les noves necessitats dels nois i les noves pobreses".

I ara, a llarg termini, com encara el seu futur? Quins reptes es planteja com a salesià? "No em plantejo res, si et sóc sincer. Resto sempre atent i estic obert a les propostes".

Confessa que no s'esperava certes responsabilitats que se li han donat. "De titular jo a la Mina? Si m'agradaria abans créixer com a educador", vaig dir. "No em marco fites. M'agrada treballar senzillament, amb la gent, i el que Déu vulgui serà!".